

3. Jeugd

Vanaf wanneer ben je geen kind meer?

Het antwoord op deze vraag zal voor iedereen wel verschillend zijn. Je hoort oudere mensen soms zeggen "Je bent zo oud zoals je jezelf voelt" terwijl anderen er anders over denken. Ik denk dat dit voor jongere mensen exact hetzelfde is. Als ik nu naar mensen van twaalf jaar kijk, zie ik 'kinderen' terwijl ik me op die leeftijd helemaal geen kind meer voelde. Ik heb me eigenlijk altijd al ouder gevoeld dan dat ik was. Maar waarschijnlijk heeft dat ook te maken met dat ik op mijn twaalf jaar ben beginnen roken, Op mijn dertien *jointen* begon te smoren, Op vijftien mijn eerste Xtc-pil slikte, op zestien mijn eerste lijn Speed snoof en op zeventien jaar mijn eerste streep Coke binnentrok. Als ik erop terugkijk, vraag ik me soms wel af hoe het kan dat mijn ouders dit toen niet doorhadden. Maar als je nooit met drugs in contact bent gekomen, denk ik dat je het gewoon niet ziet, of onbewust niet wil inzien. Mijn dochter gaat mij nooit iets kunnen wijsmaken! Dat is dan misschien nog het enige voordeel aan al mijn drugsescapades... Hoewel, als je me nu zou vragen "Heb je er geen spijt van?" Dan zal het antwoord zijn: "sommige dingen had ik inderdaad beter anders aangepakt." En ik heb spijt dat ik de mensen rondom mij soms heb pijn gedaan. Maar écht spijt omdat ik bijna alle drugs die er bestaan, getest heb? Nee... eigenlijk niet. Anders was ik er toch heel mijn leven benieuwd naar gebleven...

Hij heeft slechte vrienden ontmoet!

Wat mij betreft: een belachelijke stelling. Een al even stomme uitspraak als: "Ze hebben iets in mijn drinken gedaan." Nee, je hebt gewoon zelf iets getest omdat je nieuwsgierig was, 't is u

slecht bevallen en je bent betrapt. Dat zal eerder het geval zijn. Pas op ik wil niemand bruuskeren; het zal wel gebeuren uiteraard maar ik denk dat je het niet áltijd moet geloven als je zoiets hoort. Het heeft allemaal te maken met nieuwsgierigheid en verschil in mensen. Hoeveel vriendengroepen bestaan er niet waar er van de tien, twee mensen zijn die af en toe drugs gebruiken en de andere acht totaal niet? Je gelooft me misschien niet maar dan garandeer ik je dat je wel degelijk mensen kent die af en toe een lijntje snuiven maar die er dan niet openlijk voor uitkomen... Ook weer een verschil in mensen.

Natuurlijk moet je het ergens voor de eerste keer zien en dat zal waarschijnlijk wel bij vrienden zijn... En de eerste keer je iets uittest, zal je dit hoogstwaarschijnlijk ook niet alleen doen. Uitzonderingen zullen er altijd wel zijn maar ik kan me moeilijk voorstellen dat iemand uit het niets naar Nederland rijdt om weed, een joint rolt en alleen oproekt, zonder dit ooit eerst gezien te hebben...

Hoe het komt dat ik zó jong was dat ik alles leerde kennen, daar zijn logische verklaringen voor. Mijn zus is drie jaar ouder dan mij en had ook al wat oudere vrienden. En mijn ouders hebben hun huis altijd opengesteld voor Jan en alleman. Ons veranda was omzeggens een soort van clubhuis geworden. Elke dag kwamen er wel een paar vrienden langs en daar zat ik als snootap altijd gewoon bij. In de weekends zaten er soms meer dan twintig vrienden bij ons thuis. Mijn vader kreeg het na een tijdje wel op zijn heupen dat zijn bier altijd werd opgedronken. Maar daar hadden we iets op gevonden: 'een drankkast'. Iedereen die geregeld langskwam stak er af en toe een centje in als die zijn 'zondag' had gekregen ofzo. De éne al wat meer als de ándere, weer het verschil in mensen natuurlijk. Gierigaards en profiteurs heb je altijd en overall! Als er genoeg in zat, ging ik op woensdagnamiddag om een krat van 24 halve liters *Schultenbräu*, je weet wel: die gouden blikken van de Aldi. Die waren de helft van de prijs van een bak Jupiler en dan hadden we meer hé. Het ging toen ook minder om de smaak van het bier dat we dronken... De dag dat er niemand langskwam, was

onbestaande. En in 't begin bleef dit bij één vriendengroep maar toen bracht die eens iemand nieuw mee en dan weer die. En op de duur werden al die vriendengroepen gemixt en ontstonden er nieuwe. 't Is in die periode dat ik ook de Vito leerde kennen. Dat klikte bijna direct. Ook ergens logisch want hij zat in hetzelfde schuitje als ik: altijd de jongste van de hoop geweest. En bij 'den James' was dit eigenlijk hetzelfde verhaal. Die kwamen beiden uit totaal verschillende vriendengroepen, hadden niets met mekaar te maken en waren mijn beste kameraden. Die verstonden ook hoe frustrerend het was voor mij dat ik op die leeftijd nooit mee mocht op café of naar een feestje met de vrienden. Mijn ouders hun regel was simpel: "Niet weg voor je zestien jaar!" Natuurlijk hield ik mij daar niet altijd aan. Als kind kan je ook al redelijk inventief zijn om regels te omzeilen...

Met een oudere zus heb je het geluk dat je ouders je rapper alleen thuislaten natuurlijk. Wij waren al gewoon om soms voor ons eigen eten te zorgen aangezien ze in shiften werkten. En mijn ouders wisten ook dat we negen van de tien toch niet alleen gingen zitten want er kwamen wel vrienden langs. Dus lieten ze ons al snel een weekend alleen thuis. Ze konden natuurlijk niet weten dat ik op mijn dertien jaar dan al mee ging naar Techno-feestjes in 't Stad en dat er braspartijen werden gehouden over heel ons huis. Ze wisten het niet want mijn zus en ik zorgde dat alles altijd netjes werd opgekuist. En mijn pas hebben ze nooit gevraagd aan de inkom van een discotheek. Ik voelde me niet alleen ouder, ik was ook groot en zag er ouder uit dan ik in werkelijkheid was.

Ik probeer mijn hoofd te breken over wie er in die tijd geen *jointen* smoorde maar ik kan echt niemand bedenken. Ok, de éne dagelijks en kocht veel en de andere smoorde gewoon af en toe eens mee. Maar écht iedereen deed dat die bij ons kwam... Dus waarom ik niet?

Wat voel je dan juist?

Dat is echt zo'n typische vraag die mensen mij dan stellen over álle drugs. Het antwoord daarop is ook altijd zó moeilijk